

Разумъ му ся постепенно развива, кръгъ отъ неговъ дѣятельность ся расширява, той е длъженъ да прѣнесе всички послѣдствія отъ това развитіе.

Дѣте-то станва человекъ. — Той стѣпва на новъ стезѣ, гдѣ му е всичко ново, незнаемо. Ако го рѣководи инстинктъ добра, чюство отъ любовь къмъ добро, зачатци отъ всичко, что е прѣкрасно, той нѣма да ся поколебае ни на едно мѣгновеніе и ще бѣде человекъ добродѣтеленъ.

Той ще умѣе да отличи добро отъ лоше, истинъ отъ неправдѣ. — И ако влѣченіе страстно, сила обстоятелствена го совратѣтъ отъ праваго пѣтя, то оныя нравствены правила, кои му сѣ нанечятлѣны навсегда и неизмѣнно на сърдци, лесно щѣтъ го исправѣтъ съ свое-то благотворно вліяніе.

Такъва мысль е рѣководила насъ въ тойзи трудъ, кого прѣдаваме на обще рѣшеніе.

Тая мѣничка книжка, коя е написана по вече ради юношества, нѣколко ся относи и къмъ всекого. Тѣзи благородни примѣри, които сме тукъ собрали, сѣ взети обществу изъ найнезнатны классове, зачто-то, согласно съ послѣднѣ-тѣ волѣ г. де-Монтионовъ, въ нихъ и именно е длъжна Академія-та да трѣси тѣ